

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

נד.

עין משפט
נר מצוה

קד א מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ה ופ"ד הל' ה ופ"ה מהל' מעשר שני הל' א ופ"י מהל' תרומות הל' כו סמוך ענין קלי:

קד ב מיי פ"ה מהל' מעשר שני הל' יב ופ"ו מהל' ערכין הל' ג: קד ג מיי פ"ה מהל' מעשר שני הל' ד סמוך שם:

קד ד מיי פ"ה מהל' סמוך ענין קלי: קד ה מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד ו ד מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד ז מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד ח מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד ט מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד י מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד יא מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד יב מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד יג מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד יד מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד יה מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד יז מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד יח מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד יט מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד כ מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד כא מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד כב מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד כג מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד כד מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד כה מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד כו מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד כז מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד כח מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד כט מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד ל מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד מא מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד מב מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד מג מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד מד מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד מה מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד מו מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד מז מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד מח מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד מט מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד נא מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד נב מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד נג מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד נד מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד נה מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד נז מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד נח מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

קד נט מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג: קד סא מיי פ"ה מהל' ערכין הל' ג:

אין דלמא ד' בה' פריק וחומש מעבב. וא"ת *והלא בהקדש שוה מנה שחללו על שוה פרוטה מחולל ומסתמא הוא הדין במעשר וי"ל דודאי אם אמר הוא וחומשו מחולל על פרוטה (פחות) מועיל אצל כי לא מזכיר בהדיא החומש לא מהני: **אמר רבי נראין בוי**. סבר חומש לא מעבב ולכן בשבת חלל אצל בחול לא חלל דחיישין לפשיעה ובשבת לא חיישין משום עונג:

מבכ"ל דפ"ג אפי"ו בהקדש. תימא לישי דה"ק נראין דברי ר' אליעזר לר' יהושע בהקדש שא"ר יהושע לא פליג אלא במעשר דכי משני צפ"ק דחולין (דף יב.) וא"ר גרסינן הלא אמר זמנין נראין ונראין אמי שפיר ולספריס דגרסינן נתן לו מוכח בהדיא דמיי בהקדש דנתן לו משמע לגזברט:

הקדש אינו בתחלה ע"ה הקרקע. הא דאמר שמואל לקמן (דף טז:) דונין בחול ואח"כ מקדישין למ"ד (חולין דף טז.) תלוס ולכסוף חיברו הו"ל תלוס אמי שפיר ואפי"ו למ"ד שזכו כמחזור מ"מ כיון דאם לא היה קדוש סופו ליעקר מקרי תלוס: **ונתן הכסף וקם לו**. וא"ת אי כסף דוקא מטלטלין נמי לא וא"י גמרי' מנוקין ועבר דכתיב בזה (שמות כה) ישיב לרבות שוה כסף ככסף א"כ קרקע נמי וי"ל דדרשינן בכלל ופרט ויסק חמישים כלל כסף שפיר ואפי"ו לו חור וכלל וכן משמע פ' י"ש זכור (בכורות ד' נה.) *דמנן אין פודין את הזכור בקרקעות כו' ולא בהקדשות ומפרש בגמ' ולא הקדשות בכל אלו והתם גבי זכור דריש בכלל ופרט וכלל וא"ת דאי לא הוה כתיב אלא כסף למודים ה"א שוה כסף ככסף והשתא דכתיב כללי ממעטין קרקעות וי"ל דהכא כסף מיותר דה"מ למכתב חמישים ערכך וגבי זכור נמי ופדיו מנן חדש תפדה ערכך ה' שקלים ומדכתיב כסף למדרשה לפרעא הוא דאמא: **ע"ה** לרבות שחומשו כמותו. וא"ת והלא אין חומש מעבב א"כ אין חומש כמותו ובסמוך גבי מעשר נמי אמרין דאין מוסף חומש על החומש וי"ל דעליו לא מיידי אלא בדבר שמשלם קרן משלם חומש:

אף אנו נמי תנינא. ה"מ לאתויי מתני' דמיימי צסמן דמשלם חומשא דחומשא וכיון שנעשה החומש תרומה א"כ משלם מדבר הראוי להיות קודש ומיהו יש לדחות דמני לשלם בכל דבר וזי משלם דבר הראוי להיות קודש או נעשה תרומה אי נמי מהך דהכא עדיפא ליה לאתויי דקמני בהדיא חומש מן החולין: מוסף

קדש חומשה מהו שישתלם שלא מן החולין *מעשר אין מתחלל על האסימון דרחמנא אמר *וצרת הכסף בידך *לרבות כל דבר שיש עליו צורה חומשו מהו שיתחלל על האסימון מתלם ומטא לקמיה דרבא אמר להו אמר קרא עליו *לרבות חומשו כמותו אמר רבינא אף אנו נמי תנינא *ה